UŽ LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĘ!

MŪSŲ SĄJŪDIS ŽINIOS

LIETUVOS PERSITVARKYMO SĄJŪDŽIO TAURAGĖS RAJONO TARYBOS DVISAVAITINIS LEIDINYS

Laikraštis eina nuo 1989 metų vasario 15 d.

1990 kovo 24 Nr. 4 (18)

RESPUBLIKOJ SĄJŪDIS ATĖJO Į VALDŽIĄ

KAIP BUS MŪS RAJONE ?

Į ŠĮ KLAUSIMĄ KOVO 24 PER RINKIMUS Į VIETINES TARYBAS ATSAKYSITE JŪS, GERBIAMI RINKĖJAI!

SĄJŪDŽIO REMIAMI KANDIDATAI į rajono tarybą.

1-OJE VIDURINĖJE MOKYKLOJE:

MIČIULIS Sigitas — Statybinių medžiagų gamybos susivienijimo vyr. metrologas, nepartinis, apygarda 1.

MICKUS Jonas — Liaudies švietimo skyriaus inspektorius,LKP, apygarda 5.

NIKELIS Viktoras — Statybinių medžiagų gamybos susivienijimo šaltkalvis, apygarda 6.

KULTŪROS NAMUOSE:

VENCKUS Vytautas — Centrinės ligoninės gydytojas - traumatologas, LSDP, apygarda 2.

3-OJE VIDURINĖJE MOKYKLOJE:

BAGDONAITĖ Irena — Lietuvos invalidų draugijos rajono valdybos pirmininkė, LKP, apygarda 3.

CHOMIČIUS Leonas — Statybinių medžiagų gamybos susivienijimo jurisconsultas, nepartinis, apygarda 3.

MAŽRIMAS Edmundas — rajono paminklų apsaugos metodininkas, nepartinis, apygarda 4.

5-OJE VIDURINĖJE MOKYKLOJE:

SIMAITIS Donatas Vaclovas — Skaičiavimo mašinų elementų gamyklos gamybos dispečerinio skyriaus viršininkas, LSDP, apygarda 8.

MARTUTAITIENĖ Virginija — 5-os vidurinės mokyklos užklasinio darbo organizatorė, nepartinė, apygarda 9.

RAJONO STATYBOS ORGANIZACIJOJE:

PAULAUSKAS Vladislovas — Autotransporto įmonės profsąjungos komiteto pirmininkas, nepartinis, apygarda 10.

MEIŽELIS Tadas Jokūbas — „Tauragiškių balso" redaktorius. LKP, apygarda 11.

MSMV:

VIŽINIS Kęstutis — Melioracijos statybos-montavimo valdybos vyr. energetikas, nepartinis, apygarda 12.

KATINAS Gediminas — Melioracijos statybos montavimo valdybos baro mechanikas, nepartinis, apygarda 13.

MIŠKO PRAMONĖS ŪKYJE:

JOKŪBAUSKAS Petras — Bandomojo miško pramonės ūkio girininkijos meistras, KDP, apygarda 14.

ŠIDLAUSKAS Boleslovas — Sanitarijos epidemiologijos stoties gydytojas, nepartinis, apygarda 15.

CIKIENĖ Vitolė — 2-os vidurinės mokyklos mokytoja, nepartinė, apygarda 16.

DAMBRAUSKIENĖ Birutė — laikinai nedirbanti ekonomistė, nepartinė, apygarda 17.

DAUKŠIENĖ Jūratė — 2-os vidurinės mokyklos mokytoja, nepartinė, apygarda 17.

2-OJE VIDURINĖJE MOKYKLOJE:

BAKANAITĖ Izabelė Mintautė — Statybinių medžiagų gamybos susivienijimo ekonomistė, nepartinė, apygarda 18.

JANAITIS Adolfas — Lietuvos aklųjų sąjungos rajono tarybos pirmininkas, nepartinis, apygarda 18.

JUOZAPAITIENĖ Elzė — Komunalinių įmonių kombinato vyr. buhalterė, nepartinė, apygarda 19,

MEDELIS Viktoras — „Sigmos" produkcijos priėmimo Skaičiavimo mašinų elementų gamykloje atstovas, LSDP, apygarda 19.

AUSTYNIENĖ Irena — Taupomojo banko vyr. buhalterė, nepartinė, apygarda 20.

MICKUS Alfonsas — Kelių valdybos objekto viršininkas, nepartinis, apygarda 20.

KALVANAS Jonas — Evangelikų liuteronų bažnyčios kunigas, nepartinis, apygarda 21.

4-OJE VIDURINĖJE MOKYKLOJE:

LAPĖ Stasys — „Tauro" baldų fabriko vyr. inžinierius, LKP, apygarda 22.

GYLYS Mindaugas — Centrinės ligoninės vaikų skyriaus vedėjas, nepartinis, apygarda 23.

KAZAKEVIČIENĖ Vida — Centrinės bibliotekos direktorė, LKP, apygarda 24.

PAULIUS Klemensas — Melioracijos statybos montavimo valdybos meistras, nepartinis, apygarda 25.

SKAUDVILĖJE:

DARAŠKA Jonas — Sąjūdžio rajono tarybos koordinatorius, nepartinis, apygarda 45.

JURKŠAITIS Romualdas — Skaudvilės kultūros namų direktorius, LKP, apygarda 46.

APYLINKĖSE:

ZAVECKAS Romas — Taurų veislinio paukštyno darbininkas, nepartinis, Taurų apygarda 26.

LAUGALIENĖ Irena — Gaurės kultūros namų metodininkė, nepartinė, Gaurės apygarda 29.

BARTKUS Stanislovas — Žemės ūkio valdybos vyr. inžinierius-mechanikas, nepartinis, Baltrušaičių apygarda 30.

STAŠINSKAS Vitas — Batakių medienos perdirbimo baro kontrolierius, nepartinis, Eidintų apygarda 33.

ALIJOŠIENĖ Aldona — Sungailiškių pradinės mokyklos mokytoja, nepartinė, Mažonų apygarda 34.

SAMOŠKA Jonas — Mažonų apylinkės vykdomojo komiteto pirmininkas, LKP, Lomių apygarda 35,

EIČAS Pranas — Pagramančio kolūkio vet. gydytojas, Pagramančio apygarda 36.

LIORANČAS Jonas — Vaisių ir daržovių perdirbimo kombinato profsąjungos komiteto pirmininkas, nepartinis, Sartininkų apygarda 38.

ABRAITIENĖ Janina — Žygaičių ambulatorijos vyr. gydytoja, nepartinė, Žygaičių apygarda 39.

MEIŠTININKAS Steponas Vytautas — Adakavo kolūkio remontininkas, nepartinis, Adakavo apygarda 42.

KENSTAVIČIUS Vytautas — Skaudvilės sodininkystės tarybinio ūkio automechanikas, nepartinis, Trepų apygarda 43.

PETKUS Algirdas — Vaidilų tarybinio ūkio vyr. agronomas, nepartinis, Vaidilų apygarda 44.

Į miesto tarybą:

1-OJE VIDURINĖJE MOKYKLOJE:

GUSAROVA Liubovė, 1-os vid. mokyklos mokytoja, nepartinė, apygarda 1.

TURSKIENĖ Irena — Grūdų produktų kombinato meistrė, LKP, apygarda 6.

MELNINKAITIS Romas — SMGS tekintojas, nepartinis, apygarda 7.

KULTŪROS NAMUOSE:

MERKELIS Raimundas — SMGS darbininkas, nepartinis, apygarda 2.

3-OJE VIDURINĖJE MOKYKLOJE:

BALAŠAITIS Algirdas Nikodemas — „Žalgirio" rajono tarybos pirmininkas, LKP, apygarda 3.

5-OJE VIDURINĖJE MOKYKLOJE:

SUTKAITIS Algimantas — SMGS sporto namų direktorius, nepartinis, apygarda 8.

JAGMINAS Bronislavas — „Tauragiškių balso" redaktoriaus pavaduotojas. LKP, apygarda 9.

MSMV:

DAPKUS Bronius — Kelių valdybos autoelektrikas,nepartinis, apygarda 13.

NAUJOKAS Juozas — Baldų fabriko „Tauras" vairuotojas, LKP, apygarda 13.

MIŠKO PRAMONĖS ŪKYJE:

PIPIRAS Romas — Miško pramonės ūkio inžinierius, apygarda 15.

KIČIENĖ Rūta — 2-os vidurinės mokyklos mokytoja, nepartinė, apygarda 16.

BASTIENĖ Felicija — 2-os vidurinės mokyklos mokytoja, apygarda 17.

2-OJE VIDURINĖJE MOKYKLOJE:

DAUKŠA Romualdas — Centrinės ligoninės gydytojas, nepartinis, apygarda 18.

LEONAVIČIUS Arnoldas — Komunalinių įmonių kombinato meistras, apygarda 19.

PLĖŠTYS Arvydas — SMEG direktoriaus pavaduotojas gamybai, nepartinis, apygarda 21.

4-OJE VIDURINĖJE MOKYKLOJE:

BAJORINAITĖ Zofija — namų šeimininkė, nepartinė, apygarda 22.

GRINIUS Valius — Politechnikumo dėstytojas, apygarda 23.

KAZLAUSKIENĖ Jolanta — 4-os vid. mokyklos mokytoja, nepartinė, apygarda 24.

PASISAKO SĄJŪDŽIO REMIAMI KANDIDATAI Į DEPUTATUS

Vienas lauke ne karys

Mažonų rinkiminėje apygardoje Nr. 34 kandidate į rajono Tarybą esu iškelta aš — mokytoja, nepartinė, dirbu Sungailiškių pradinėje mokykloje. Kaime gimus, augus ir iki šiolei nenutrūkstamai susijus su kaimo gyvenimu.

Kaimo žmogui šiandien daug kas neaišku — kas vyksta šiuo pereinamuoju laikotarpiu? Iš vadovų pusės atvirumo nėra. Kodėl trūksta prekių? — Kalta pertvarka! Sąjūdis!

Netiesa. Melas. Sąjūdis dar nėra rajono valdžioje. Kaip prieiti Sąjūdžiui prie tų prekių, jei valdžioje tebėra senieji vadovai, ir biurokratinis aparatas stipriai įtempęs tebelaiko vadžias?

Sąjūdžio tikslų yra daug. Vienas jų — pagelbėti nuskriaustam žmogui. Kas jis bebūtų — melžėja, traktorininkas ar pensininkas. Nebūčiau abejinga tiems, kas kreiptųsi į mane.

Pagrindinės mano veiklos kryptys būtų tokios:

pirma — padėti pensininkams. Išreikalauti iš ūkių vadovų, kad pensininkai būtų aprūpinami gatavu šienu.

antra — pareikalauti, kad būtų sodinamos į bendrą plotą bulvės. Žinoma, tie, kas gali ir nori sodinti patys — tegu sodina po senovei. Visi žinome, kiek šiais laikais kainuoja arų įdirbimas. Žmonių daug, technikos maža, o darbas nelaukia,

trecia — padidinti ganyklų plotus kolūkiečiams ir kitiems kolūky gyvenantiems ir dirbantiems žmonėms. 50 arų ganyklų tikrai maža,

ketvirta — spręsčiau klausimus, iškylančius paskirstant prekes. Dabar didžiausią dalį išperka administracija, o kolūkiečiui retai kliūva koks talonas. Paskirstyti talonus teisingai labai sunku, bet tai nereiškia, kad gali savivaliauti kai kurie administracijos darbuotojai,

penkta — pasirūpinčiau, kad kuo greičiau būtų sprendžiama katilinės statyba Mažonų gyvenvietėje.

Reikia taip pat rūpintis vaikų ir jaunimo reikalais. Dabar jaunimas jau pradeda dažniau lankyti bažnyčią. Kuo daugiau vaikai šviesis ir turtės dvasiškai, tuo lengviau bus su jais dirbti ir mums, mokytojams, ir patiems tėvams. Dabartinė vaikų dorovė negali mūsų patenkinti. Sungailiškių kultūros namus, kurie šiandien apleisti ir aplūžę, reikėtų nedelsiant atremontuoti, įrengti žaidimų kambarius vaikams. Dažniau ateitų ir suaugę.

Laukia didesnio dėmesio ir kolūkio daugiavaikės šeimos, invalidai.

Padėkite man, brangūs rinkėjai. Kartu spręsime įvairius klausimus. Tik kartu, išvien, galėsime pakelti mūsų visų gerovę.

Vienas lauke ne karys.

Aldona ALIJOŠIENĖ
34 rinkiminė apygarda

Dirbti reikės kaip sau

Dar nenutilo rinkimų į Lietuvos Aukščiausiąją tarybą šurmulys, kai vėl prasideda rinkimų į vietines tarybas kampanija. Tai didžiulė atsakomybė rinkėjams, nes nuo išrinktų deputatų priklausys, kaip mes gyvensime ir tvarkysimės savo raojne.

Daug sudėtingų problemų užgriuvo mūsų varganą buitį. Vietinės tarybos turi tapti ta jėga, kurios pagrindinė funkcija bus įdiegti į mūsų kasdieninį gyvenimą Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios tarybos priimtus sprendimus, įkūnyti tai, apie ką šiandien visi kalbame ir nuoširdžiai trokštame — žmonišką gyvenimą. Jis neateis savaime, dirbti reikės labai daug ir dirbti kaip sau. Aš, jei būsiu išrinkta, stengsiuos, kad pagerėtų prekybos ir aptarnavimo sferų, aprūpinimo buitais reikalai, kad jie būtų žinomi visiems rajono žmonėms.

Esu buhalterė ekonomistė. Manau, kad, būdama deputatė, galėčiau būti naudinga, nes savivaldybes sąlygomis reikės daug dirbti rengiant ekonominės ir socialinės raidos pagrindines kryptis, skaičiuojant finansinius ir darbo išteklius, išduodant leidimus ūkinei veiklai, skirstant centralizuotai formuojamus išteklius vietinio ūkio įmonėms, organizacijoms ir gyventojams bei įgyvendinant ekonomines priemones, skatinančias privačią veiklą.

Duodama sutikimą Sąjūdžio rajono tarybai iškelti mane kandidate į deputatus, turiu didžiulį norą — kad pasibaigtų pagaliau ta direktorių, pirmininkų ir kitų viršininkų bei partijos komandinė valdžia, kada varnas vernui akies nekirto. Žmogus turi t., žmogumi, su visomis jam priklausančiomis teisėmis, o ne nuolatiniu pastumdėliu ir prašytoju.

Irena AUSTYNIENĖ,
20 rinkiminė apygarda

Brangūs laisvos Lietuvos žmonės, broliai ir sesės,

noriu kreiptis į savo rinkiminės apylinkės Nr. 13 gyventojus, kur esu iškeltas kandidatu į rajono deputatus. Čia iškelti du kandidatai — Gediminas Katinas nuo Tremtinių sąjungos, pritariant rajono Sąjūdžio tarybai, ir Sigita Drukteinienė nuo rajono partijos, profsąjungos komiteto.

Gediminas Katinas — tai aš. Kas nepažįsta, trumpai papasakosiu apie save. Gimiau Molėtų rajone ūkininko savanorio šeimoj 1930 metais. Baigęs pradinę, įstojau į antrą gimnazijos klasę, prasimokiau iki 1944. Tais metais sušaudė mano tėvą — jis buvo savanoris ir šaulių vietinės rinktinės vadas. Manęs su broliu į gimnaziją nepriėmė, toliau mokytis negalėjau. Po metų, tėvo broliui padedant, įstojau į Vilniaus Mokytojų seminariją, bet po kelių mėnesių turėjau palikti mokslus ir slapstytis, nes dirbau pogrindyje. 1946 buvau suimtas ir teistas kaip ginkluoto pasipriešinimo dalyvis. Bausmės metus praleidau Norilsko lageriuose. 1954, jau Igarkoje, sukūriau šeimą, taip pat su politkaline iš Tauragės rajono Kazimiera Brazaite. Tenai gimė trys vaikai, dabar visi vedę, turime keturis anūkus.

1962 grįžome. Negalėjome gauti darbo nei prisirašyti. Pagaliau įsidarbinau Tauragės MSMV buldozerininku. Dabar dirbu šaltkalviu, esu darbo veteranas. Esu pilnai reabilituotas (net du kartus). Prijaučiu krikščionių demokratų partijai, bet dar nepartinis. Esu Sąjūdžio rajono tarybos ir Respublikos Tremtinių sąjungos tarybos narys, Tremtinių — politkalinių klubo prezidentas.

Mano, kaip deputato, veiklos kryptys būtų tokios:

1. Stengčiausi įvykdyti seną svajonę — atidaryti mokyklą, nors pradinę, MSMV gyvenvietėje. Reikalavau šito dar prieš šešis metus. Patalpa yra, nors ir ginčytina.

2. Dėčiau pastangas dėl vandens — o gal ir šilumos įvedimo individualių namų savininkams, dėl Kęstučio, Rūtų ir kitų gatvių sutvarkymo.

3. Daug kas nori laikyti karves, bet negauna ganyklų. Tai irgi klausimas, reikalaujantis sprendimo.

Aš gyvenu Melioratorių 2—40, tel. 51625. Norėčiau, kad jūs praneštumėte savo bėdas, rūpesčius, reikalavimus. Gyvenu kaimynystėje, ar dieną, ar naktį skambinkite, ateikit į namus ir kartu spręsime jums rūpimus klausimus. Aš turiu daug reikalų su buvusiais tremtiniais, ir ateityje neapleisiu tų savo įsipareigojimų.

Išrinktas kovočiau su visų spalvų stagnatoriais. Kaip prekybos kontrolės narys prisižiūrėjau prekybininkų sukčiavimų ir buvusios valdžios vyrų nuolaidžiavimo, nes jie turėjo naudos.

Aš už žemės išdalijimą ūkininkams, už nuosavybės teisę. Bet duodant žemės, reikia duoti pirmais metais ir pašalpą pinigais ir inventoriumi. Jei neturėsime stipraus žemės ūkio — nebus ir stiprios valstybės.

Nėra abejonės — bus daug sunkumų. Mums daug kas trukdė ir trukdys. Tad būkime vieningi, klausykime savo širdies ir proto balso, būkime stiprūs savo dvasia ir meile savo tėvynei ir mes laimėsime.

Gediminas KATINAS

Kultūros darbuotojų profsąjunga kandidatu iškele Edmundą Mažrimą, kultūros paminklų apsaugos metodininką.

Tauragiškis Edmundas Mažrimas į Tauragę grįžo prieš penkiolika metų — po tapybos ir meninio dažymo studijų Klaipėdoj, po darbo Siauliuose, po tarnybos kariuomenėj. Grįžęs pradėjo dirbti metodininku rajono kultūros paminklų apsaugai. Tada, kai šis darbas rajonuose daugelii buvo niekinamas ir beveik niekam nereikalingas, kai daugelis jo kolegų kituose rajonuose, praktiškai nieko nedirbdami, kas mėnesį tik pasiimdavo jiems skirtą tarybinio bedarbio pašalpėlę, kai kiti vadinamose socienktynėse skynė pirmąsias vietas pirasinėjimais ir dokumentų klastotėmis, kaip tai buvo įprasta ir visuotinai priimta — jis sąžiningai, niekam nemeluodamas ir neapgaudinėdamas nei žmonių, nei vyriausybės dirbo savo darbą. Tikrą, apčiuopiamą darbą, kurio realumą gali paliudyti daugelis vienaip ar kitaip su kultūros paminklais susijusių žmonių — kunigų ir apylinkių pirmininkų, tikinčių ir netikinčių, visų suprantančių, kad mūsų kultūrinio paveldo išsaugojimas yra viena iš mūsų tautos egzistencijos prielaidų.

Neatitrūkdamas nuo pagrindinių pareigų, Edmundas dirbo dailininku kinoteatre, autotransporto įmonėje, dalyvavo tapybos parodose su savo originaliais, savitais paveikslais. Visur gerbiamas už darbštumą ir pareigingumą. Tai žmogus, kurio žodis kelia pasitikėjimą, o darbai — pagarbą.

Susigrąžinkime savigarbą

Išsilukštenę iš tarybinio žmogaus stereotipo, pajutome didžiulį atotrūkį nuo savo tautinės kultūros. Šis atotrūkis neigiamai veikia mūsų visuomenės gyvenimą, darbą, tarpusavio santykius. Mūsų gėdai, šiandieną apleistos, nuniokotos protėvių kapinės, sunaikinta daug paminklų. Tarybiniu laikotarpiu Tauragės miestas nukentėjo ne ką mažiau, nei nuo pastarojo karo: nugriauta eilė miesto senųjų pastatų, užstatyta miesto širdis — turgaus aikštė, sunaikintas VI. Putvinskio paminklas ir t. t.

Tik nuo naujai formuojamos savivaldybės priklausys, ar susigrąžinsime savo tautinę savigarbą, ar Tauragės pilyje, išsikėlus politechnikumui, veiks rajono kultūros centras ir kokias kultūros įstaigas jame turėsime.

Rūpestis rajono žmonių gerbūviu, jų dvasinės bei materialinės kultūros kėlimu turi tapti pagrindiniu naujosios rajono valdžios tikslu.

Edmundas MAŽRIMAS,
4 rinkiminė apygarda

Nevalia pamiršti, kad Nepriklausomybės Akto tęstinumo paskelbimas dar nereiškia, jog atgavom tikrą, reališką nepriklausomybę. Tolesnis mūsų išrinktos Aukščiausiosios tarybos priimtų įstatymų likimas — mūsų valioje. Laisvė nedalinama lengva ranka. Už ją reikia mokėti. Padėkim Lietuvai savo darbais. Mūsų indėliu tebūna pasitikėjimas ir parama naujiesiems mūsų parlamentarams.

Vytautas VENCKUS

Nelikime nuošaly rinkimų dieną !

KELIAS Į LIETUVĄ

Išmušė Laisvės valanda.

Tą vėlų kovo 11-osios vakarą padėtas pirmas kertinis akmuo Laisvės pastatui. Jau niekas negalės nuneigti mūsų tautos teisės tęsti tai, ką 1918 m. Vasario 16 dienos aktu paskelbė lietuvių tautos protas ir valia. Tą dieną prasidėjo mūsų tikrasis kelias į Lietuvą. Dabar privalome susigrąžinti tai, ką nuo mūsų atėmė bolševikinė sistema. O atėmė daug: ne tik žemę, namus ir kitą turtą — atėmė gailestingumą, meilę, tikėjimą, o vietoj jų pasėjo pavydą, kurio juodos šaknys išsikerojo ne vien mūsų sielose. Jį pagimdė amžinas nepriteklius, dėl jo paplito vagystės ir girtuokliavimas. Visas šitas blogybes privalome kuo greičiau sunaikinti savyje, jeigu iš tikrųjų norime būti laisvi. Paskelbta nepriklausoma Lietuva — ir jau atsiranda žmonių, žvelgiančių į gyvenimą su baime. Šį kartą bijomasi ne kankinimų ar tremties, o galimų nepriteklių pirmaisiais Lietuvos valstybės atkūrimo metais. Jau kai kam vaidenasi ilgos bedarbių eilės prie gamyklų vartų, miršta iš bado vaikai, visiškai tuščios parduotuvės. Užmirštama, jog jau ne kartą lietuvių tauta sunkiomis sąlygomis įrodė savo gyvybingumą.

Kepti karveliai savaime nekris į burną. Bet gi nepriklausomybė — tai ne rožėmis klotas kelias, tai auka. Argi 1918 m. tautiečiai, su ginklu rankose ėję apginti Lietuvos ir aukoję už ją gyvybes, galvojo tik apie sotesnį kasnį? — Nemanau. Reikalinga visų jėgų vienybė. Būkime atviri: konfrontacija tarp Sąjūdžio ir LKP būtų didžiulis pavojus Nepriklausomybei, tautos ateičiai. Manau, tai supranta Sąjūdis, supranta ir LKP.

Prasidėjo kampanija prieš V. Landsbergį. Kalbama, jog Sąjūdis blogesnis už komunistus, jog iš Sąjūdžio pusės gresia diktatūra ir t. t. Ranka neprisiverstų parašyti blogą žodį apie A. Brazauską. Bet kurgi būtų logika, jei parlamentui, kurio daugumą sudaro nepartiniai, vadovautų komunistas? Savarankiška LKP kuri, manau, netrukus pakeis pavadinimą), vadovaujama A. Brazausko, turi visas sąlygas tapti stipria opozicine partija. Tad ko bijom? Kam paranku šiandien kiršinti tautą?

Artėja rinkimai į vietines tarybas. Esu iškeltas kandidatu į miesto tarybos deputatus rinkimineje apygardoje Nr. 2. Niekuomet neskirsčiau žmonių nei pagal partiškumą, nei pagal religiją. Man visuomet buvo ir bus brangūs tie žmonės, kurie nesiekia sau asmeninės naudos, kurie gyvenimo tikslą mato laisvės ir demokratijos idealų įgyvendinime mūsų visuomenėje. Už juos ir kviečiu atiduoti savo balsus.

Būkime aktyvūs rinkimų dieną, nes laikas primygtiniai reikalauja spręsti kuo greičiau rajonui ir miestui iškilusias neatidėliotinas problemas. Nuo jų sprendimo priklausys mūsų visų gyvenimo gerėjimas. Būkime rimti, susikaupę, tolerantiški vienas kitam. Nepasiduokime provokacijoms, neužkabinėkime Tarybinės armijos karių ir karininkų bei jų šeimos narių. Tegul mus visus vienija, o ne skiria brangus mums žodis — Lietuva.

Raimundas MERKELIS

nuomonės

TIKĖKIME ATEITIMI

Daug girdisi kalbų, nusivylę žmones, kad jau kuris laikas eina persitvarkymas, o rezultatų nematyti. Daug kur, ir pas mus darbovietėje komunistų partijos nariai pila alyvos į ugnį. Atsieit: kas iš to jūsų persitvarkymo, nepriklausomybės — gyvenome gerai, ir ko čia šokinėti varlei prieš jautį. Norite kažko, ko negausite niekad. Taip šnekėjo vienas komunistas MSMV. Klausaisi tokio tuščiagalvio ir galvoji, ar visi tokie tie komunistai — be širdies, be meilės savam kraštui, ar jie tikrai nenori, kad tas kraštas, kur jis gyvena, būtų laisvas, kad jo vaikai ir jo vaikų vaikai gyventų ne vergais, bet laisvais piliečiais?

Aišku ne visi. Jų mažuma, dauguma komunistų jau supranta, kad reikia keisti pažiūras. Smagratis jau įsisukęs ir jo nesulaikysi. O tiems, kam buvęs gyvenimas prie širdies, patariu važiuoti į Kubą — ten dar laikosi Kastro, valdo Stalino metodu, ir jam reikia parankinių.

Žmonės mielieji, palikime visas ambicijas, tikėkime ateitimi, tikėkime nauja valdžia, nauju parlamentu, išrinkime patikimus deputatus, ir palaipsniui viskas atsistos į savo vietą.

Edm. SAKALIS

BALSUOKIME BE PRIETARŲ

Kodėl Tauragės 69 rinkiminės apygardos kandidatai į Aukščiausiąją tarybą nei vienas nesurinko reikiamo balsų skaičiaus?

Šeputį rėmė Sąjūdis ir dauguma tikinčiųjų. Vaičiulį — dauguma kaimo žmonių. Šepučiui pakenkė organizuota nešvari šmeižto ir paskalų kampanija prieš pat rinkimus. Na, o Vaičiulis, matyt, nepakankamai aktyviai įsijungė į priešrinkiminę agitaciją. Kai kas išbraukė iš biuletenio abu. Dar daugiau rinkėjų visai neatėjo balsuoti. Daug kas braukė Vaičiulį tik dėl to, kad jis komunistas, kurių vis dar prietaringai bijome, kaip velnias kryžiaus. Bet, gerbiamieji, argi reikia šiuo metu kreipti į tai dėmesį? Juk dabar, kai sulaukėme Lietuvos Nepriklausomybės, ką pripažįsta ir už ką balsavo net patys komunistai, — tuo pačiu jie patys tapo nebereikalingi, nes kurgi jie vestų nepriklausomą Lietuvą — nejaugi vėl į komunizmą? Nedaug berastų bendrakeleivių. O koks gi komunistas, jeigu jis neveda į komunizmą? Šitaip jie savaime išnyks arba bus priversti „persikvalifikuoti", pakeisti savo programą ir pavadinimą, kaip jau padarė čekų ir vokiečių komunistai. Liks gal tik maža fanatikų grupelė, kuri jau neturės nei gramo savo buvusios jėgos ir svorio. O kol kas, šiuo pereinamu laikotarpiu, siekdami to paties tikslo, kurio siekia visa tauta — jie nekenksmingi. Tai argi reikia aklai atstumti gal ir labai reikalingus žmones, jeigu jie supranta ir užjaučia savo artimą, padeda jam? Pagalvokime apie tai, prieš einant prie rinkiminių urnų į vietines Tarybas.

Ad. JAKUČIŪNAS

aktualijos

REIKALAUJAME ĮVESTI TVARKĄ

Esant sunkiai ekonominei situacijai ir prekių trūkumui, suprantama, kaip sudėtinga viską teisingai paskirstyti. Tačiau ar stengiamasi? Kas tuo darbu užsiima Tauragėje?

Buvo skelbta apie didelės paklausos prekių skirstymo komisijos sudarymą. Tačiau kažkodėl ne sudarytoji, o kita, vienkartinė komisija, vadovaujama gerb. Tado Meiželio, išaiškino prekybininkų suktybes. Oficialioji komisija privalėjo neleisti daryti pažeidimų, paskelbdama padidintos paklausos prekių metinius fondus, jų paskirstymą, padėti organizuoti kai kurių prekių pardavimą taip, kad kuo mažiau jų kliūtų įvairaus rango spekuliantams. Deja, pakankamo viešumo taip ir nebuvo,

Po gerb. Zitos Šličytės žygių jau ir Tauragės prekybininkai parduoda šiek tiek gerų prekių gyventojams, išbandydami staigaus „išmetimo" metodą tiesiog iš konteinerių: draskykitės, grūskitės, laužykit kaulus, tuo labai džiugindami prekybos bosus ir visokius „išimtininkus". Rajkoopsąjungos valdyba, šitiek metų naudodamasi tarnybine padėtimi, savivaliauja su rajono gyventojams skirtomis prekėmis, tarpsta gamintojų ir pirkėjų sąskaita, nes Liaudies kontrolės ir rajono bei miesto Tarybų vykdomieji komitetai jai pataikauja, o sudarytoji komisija su viskuo taikstosi. Nors buvo skelbta, kad avalynė, drabužiai, trikotažas ir kitos deficitinėmis tapusios prekės bus parduodadmos pagal talonus nuo 1990 m. sausio 9, tačiau prekybininkai tebesavivaliauja.

Kreipiamės į prekių skirstymo komisiją, reikalaudami paskelbti:

— komisijos personalinę sudėtį,

— kokias funkcijas ji atlieka,

— kokiu principu skirsto padidintos paklausos prekes.

Jeigu jau liaudies kontrolė ir prekybos kuratoriai taip sukomplikavo savo santykius su prekybininkais, kad nebedrįsta pareikalauti tvarkos, siūlome sudaryti visuomeninę komisiją prie LPS rajono tarybos iš Sąjūdžio ir kitų visuomeninių organizacijų atstovų, kuri veiktų nepriklausomai nuo rajono valdžios ir objektyviai spręstų prekybos ir kitas socialines problemas.

Tauragės rajono gyventojai (48 parašai)

aktualijos

DĖL TARNYBOS ARMIJOJE

Į Sąjūdžio rajono tarybą kreipiasi tarnaujančių kariuomenėje vaikinų tėvai bei artimieji. Lietuvos Respublikos Aukščiausioji taryba priėmė Laikinąjį Įstatymą, kuriuo panaikinami TSRS ir LTSR Konstitucijos galiojimai mūsų respublikoje. Todėl pavasarinio šaukimo jaunuoliai turi laikytis šio Įstatymo ir neprivalo eiti tarnauti į Tarybų Sąjungos armiją.

Susidarė sudėtinga padėtis jaunuolių, šiuo metu tarnaujančių kariuomenėje įvairiuose TSRS teritorijos daliniuose. Respublikos Aukščiausioji taryba padarys viską, kad užtikrintų jų saugumą ir sugrįžimą į Lietuvą. Dalis jaunuolių šiuo metu atostogauja pas tėvus, — jie neturėtų grįžti į savo tarnybos vietą, o tik pranešti apie tai telegrama dalinio vadovybei. Bėgti iš tarnavimo vietos nepatariama.

Informacija visais rūpimais klausimais teikiama Sąjūdžio Tauragės būstinėje, Pasieniečių 3, Centrinės bibliotekos patalpose. Kreiptis į Sąjūdžio koordinatorių Joną DARAŠKĄ.

117 RAJONO MEDIKŲ

pasirašė š. m. vasario 15 d. pareiškimą rajono vykdomojo komiteto pirmininkui. (Manome, kad dabar jį reikėtų adresuoti naujajai rajono deputatų Tarybai — red.).

Štai jo turinys:

Prieš metus kreipėmės į gerbiamą pirmininką dėl vaikų poliklinikos pastato išplėtimo arba pakeitimo. Norėjome, kad mūsų nuomonė būtų paskelbta rajono laikraštyje. To nepadarė. Buvo pažadėta, kad šiais metais

aktualijos

statys priestatą. 90. 02 15 gamybinio susirinkimo metu vaikų poliklinikos darbuotojai nutarė, kad tai būtų tik laikinas problemos sprendimas, ir priestato statymas — tik lėšų švaistymas, nes po 5—10 metų vėl reikės naujos vaikų poliklinik

Šeštas Konstitucijos straipsnis negalioja, Komunistų partija neteko vadovaujančio vaidmens. Komunistų partijos pastatas, statytas 1930, buvo skirtas savišalpos ligo ei. Pastatas didelis — naujos va.ų poliklinikos statyti nereikėtų.

Mes kovojame ne dėl geresnių kabinetų — dėl visų rajono vaikų kuo geresnio medicininio aptarnavimo. Norėtume, kad spaudoje pasisakytų ir tėvai.

Jeigu pastatą grąžinti atsisakote — priestato irgi nereikia. Geriau lauksime dar 5 ar daugiau metų naujos poliklinikos. Tokiu būdu sutaupytume lėšas vardan atgimstančios mūsų Tėvynės.

Ant redakcijos stalo dar

DU PAREIŠKIMAI VIENA TEMA

48 Tauragės miško pramonės ūkio darbuotojai ir 117 medikų protestuoja prieš „Taikos" skulptūros statybą Tauragėje. Prieš metus buvęs LKP rajono komiteto pirmasis sekretorius, medikų užklaustas dėl šios statybos, per spaudą atsakė, kad skulptūra kainuos ne daugiau 30—35 tūkstančių rublių. Šįmet miesto deputatų sesijoje prakalbėta, kad statula kainuos 70—100 tūkstančių rublių, ir kažin ar tie tūkstančiai dar nepadidės.

Abiejuose pareiškimuose abejojama, ar reikalinga Tauragei šiuo metu tokia skulptūra. Medikai reikalauja paskelbti per spaudą, kiek iš tikrųjų kainuos miestui „Taikos" skulptūra, atsiklausti gyventojų, ar ji reikalinga. Siūloma skulptūrą parduoti, o lėšas panaudoti miesto parko, vaikų žaidimų bei atrakcionų įrangai, baseino statybai, V. Putvinskio paminklo atstatymui. Miškininkai prašo Sąjūdžio rajono tarybą paremti juos, piketuojant tolesnę minėtos skulptūros statybą.

išgyvenimai išgyvenimai išgyvenimai

LIŪDNAS ŠEIMOS LIKIMAS

Gyveno šeima Eržvilko valsč. Pašaltuonio parapijoje, Palabauksčių km. Šeimos galva buvo Brazas Antanas, stiprus, pavyzdingas ūkininkas. Turėjo 20 ha žemės ir kelis ha miško. Neapsakomai darbštus pats ir vertė sunkiai dirbti šeimyną. Retai pasisamdydavo iš šalies, viską nudirbdavo su savo jau suaugusiais vaikais, pratintais dirbti iš pat mažens. Turėjo jis tris dukras ir vienintelį sūnų Antaną, kuris buvo labai geros širdies, visiems kaimynams padėdavo, į talkius net neprašytas ateidavo, už tai turėjo daug draugų. Seserys neatsidžiaugė savo broliuku.

Brazas laikė geros veislės arklius, turėjo gerus pastatus, didelį apie 1 ha sodą. Šeima buvo vaišinga, tuo labai rūpinosi jo žmona Ona — neišeidavo iš jų joks žmogus nepavaišintas ar neapnakvydintas. Jų šeima išgelbėjo nuo vokiečių rusų lakūną. Gelbėjo ir sužeistą vokietį nuo rusų. Slėpė žydaites iš Skaudvilės, slėpė ir rusų belaisvį, paskiau išėjusį į raudonuosius partizanus. Tokia buvo dosni, darbšti, tikinti lietuviška šeima. Pasibaigė karas. Brazų sodyba tarp miškų. Atei davo miško broliai pavalgyti, ateidavo su diena ir stribai alkani, pikti, prašydavo valgyt arba patys pasiskersdavo kokį gyvulį. Antanui buvo jau virš 20 metų, šnekino jį eiti į mišką. Nenorėjo jis imti į rankas ginklo: „Negaliu, kaip aš šausiu į žmogų..." 1947 išvažiavo į Tauragę, įstojo į vairuotojų kursus, po metų grįžo namo. Jau nerado vienos sesutės, ją jau buvo areštavę. 1948 birželio 22 apsupo namą stribai, kareiviai, visus suvarė į vieną kambarį ir pradėjo siausti po namus, po spintas, po svirną. Po valandos atėjęs civiliai apsirengęs žmogus pranešė, kad per 30 minučių pasiimtų sau drabužius, maisto, nes juos iš Lietuvos išveža į Sibirą amžiams. „Čia apsigyvens dori žmonės, o jūs banditus šeriate".

Verkė kaip vaikas senis Brazas. Pasiėmė kiek drabužių, maisto, pasikinkė arklius ir, apsupti strebitelių, važiavo į Pašaltuonį, kur jau laukė mašina vežti į Tauragę. Privažiavus mišką, kur gyveno irgi stiprus ūkininkas Bardauskas, kareiviai ir stribai pradėjo supti ūkį, o prie vežimo liko tik keli stribai ir kareivis. Vot tada sugalvojo Brazas (tėvas) ibėgti. Sako: „Vaikai, aš iš Lietuvos nevažiuosiu, tegu geriau nušauna". Ir jie trise šoko bėgti. Galvojo, kad kai nebus vyrų, tai moteris paleis namo. Brazienė liko vežime. Tėvas bėgo į vieną pusę, o dukra Bronė su Antanuku — į kitą. Stribai šaukė: „Saudykit vyrus, mergą pagausime, nepabėgs!". Brazas įbėgo į mišką, pasislėpė. Bronė įbėgo į krūmus, o Antanas kažkodėl bėgo ne į mišką, bet pamiškiu. Stribų vadas (dabar gyvena Jurbarke) pasiėmė kulkosvaidį ir paleido keletą serijų. Motina pamatė, kaip sumosavo rankomis ir parkrito Antanukas. Stribas sakė: „O, vieno bandito nėra. Pagausime tą mergą ir senį ir nupilsime, niekur nedings". Aptemo protas Brazienei, neleido vežime nei pajudėti. Apstojo vežimą iš visų pusių ir nuvarė į Pašaltuonį.

Ten susodino į mašiną kelias šeimas — Brazienę su septynmete dukrele Julyte, Bardauskų šeimą, Šiaulių šeimą ir dar kelias iš toliau. Atsidūrė Braziene su dukra Igarkoje. Paleido ją 1955 metais. (Dukrelė Julė grįžo anksčiau). Tik tada motina sužinojo, kad Antanukas buvo sunkiai sužeistas, gulėdamas rovė žoles, šaukė, kad pribaigtų. Stribai jį spardė, kol galų gale nukankintas mirė. Mirė kaip kankinys, nepadaręs nei vienam žmogui blogo per savo trumpą 22 m. gyvenimą. Palaidojo jį slapta Pašaltuonio bažnyčios šventoriuje. O Brazas Antanas su dukra Brone keletą metų slapstėsi, buvo persekiojami kaip laukiniai žvėrys. Nekartą, kaip pasakojo Bronė, švilpė kulkos pro ausis, kai ją vydavosi stribai. Vėliau, atslūgus vežimui, Brazas gerų žmonių padedamas įsidarbino Pašaltuonio kolūkyje ir ten visą likusį gyvenimą pradirbo.

Nėra tėvų, jie jau ilsisi Pašaltuonio kapeliuose. Visos trys seserys gyvena Tauragėje. Išaugino savo vaikus, susilaukė anūkų. Bet retkarčiais prisimena tuos laikus, kai dorus, niekam blogo nedarančius žmones žudė, trėmė, naikino jų prakaitu uždirbtą turtą. Viešpatie, apsaugok nuo tokių laikų ir žmonių—žmogėdrų.

Ged. KATINAS

Sibiran — brolių palaikų parvežti...

Petras SADAUSKAS

Tęsinys. Pradžia Nr. 3.

Sugrįžęs pasakiau mamai, kad mūsų gerojo kaimyno Endriaus jau nebėra. Pernakvoję išlindome laukan ir pamažu pakrūmiais ėmėme eiti link namų. Namuose radome viską sujaukta, durys visos atviros, visur tuščia. Susirinkome likusią patalynę, mama pasiklojo lovą, o man liepė greitai bėgti pas tetą Širvienę ir pas kaimynę Rokaitienę. Pakviestos jos greitai pribuvo ir neužilgo į pasaulį atėjo mano jauniausia sesuo Eugenutė.

Po kelių dienų brolis Antanas gavo pranešimą, kad privalo ateiti į miliciją prisiregistruoti. Nuėjo, bet negrįžo. Kartu su pusbroliais Stasiuku ir Antanuku Sadauskais buvo suimti, išvežti į Šiaulius ir po savaitės į Sibirą, čia Irkutsko srities Bodaibo komendantūroje ir buvo priregistruoti.

Motina liko viena su ašt[illegible] vaikais. Padėjo giminės, geri kaimynai. Nusipirkome karvę, bet vistiek gyvenome pusbadžiais. 1952 pavasarį mano mamą vėl nubuožino. Išsėmė paskutines bulves ir paliko laukti... laimingos šviesios komunizmo ateities. Kaimynai sakydavo, kad nubuožino už vaikus. Pagimdžius 14 vaikų, — vyras, dukra, du sūnūs ištremti, — palikus viena su vaikais ji drįso dar gyventi ir nemirti.

Po paskutinio apiplėšimo nebuvo kas daryti. Tėvukas su dukra atsiuntė pinigų ir motina su vaikais, dukters sūnumi Algiuku išvyko į Sibirą. Mama buvo įsitikinusi, kad Sibiro meškos ir vilkai nėra tokie žiaurūs, kaip mūsų lietuviški stribai ir aktyvistai. Grįžusi 1959 metais, iš Sibiro tokių skaudžių prisiminimų neparsivežė. Žinojo, kad savas šuo gali ir skaudžiau įkąsti.

Po sunkios kelionės nemokėdama kalbos, su vos gyvais vaikais pasiekė Irkutsko sritį Zimos raj. Chazano gyvenvietę, ten susijungė su šeima. Lietuvoje likau aš ir mano sesuo Antanina.

Ir štai, praėjus 40 metų, jau aš pats savo noru važiuoju Sibiran. Kartu važiuoja mano sūnus Petras, sesuo Zosė Gaižauskienė, tremties bendras Bajorinas Alfonsas su dukra Danute, kuri ir gimusi Sibire.

Kelionės tikslas — Irkutsko sritis, Zimos rajonas, Chazano gyvenvietė, kur palaidoti mūsų artimieji. Vykstame išpildyti mirusių paskutinio troškimo būti palaidotiems gimtosios Lietuvos žemėje.

Vilniuje neapsiėjome be nuotykių — seseriai vagys džentelmenai išskrodė rankinuką ir ištraukė pasą su keliais šimtais rublių. Laimė, nepavogė perlaidojimo dokumentų. Geros nuotaikos nepraradome, tapome atsargesni.

Maskvoje, Jaroslavlio stotyje, besnaudžiant prie savo praventų, buvau sūnaus Petro pažadintas ir pamačiau, kad skęstame — mat, užėjo smarki liūtis, o laukiamasis pastatytas taip, kad visas vanduo iš lauko suteka salėn. Visi puolėm gelbėt savo nešulių. Dar linksmiau buvo, kai į salę sugarmėjo brigada su šluotomis ir specialiai padarytais vandens varytuvais, ir ėmė smagiai, ritmiškai šūkaudami varyti vandenį laukan. Šis epizodas praplaivė mūsų nuotaiką, nes laukėme jau beveik pusantros paros — eismas buvo sutrikęs ir traukiniai labai vėlavo. Bet štai pagaliau vėl bilda ratai — artėjame prie Uralo, žemės galo...

(Bus daugiau)

Tauragėje įsteigta iniciatyvinė grupė Šaulių Sąjungai atkurti. Pagirtinas visuomeninis aktyvumas. Apie grupės idėjas ir veiklą — sekantį kartą, o šiandien ta proga pateikiame informaciją iš tų laikų, kuriuos mena tik seneliai.

Kas nauja Tauragės Šaulių gyvenime

Vasarą paprastai daugumas išvažinėja, ir visas judrumas turėtų sustoti, bet šiais metais Tauragėje pasirodė atvirkščiai. Vietos būrys suruošė Tauragės dvare dvi gegužines, iš kurių buvo pajamų per 700 lit. Rugpjūčio mėn. 23 d. buvo visos IV rinktinės kontrolinis šaudymas Tauragėje. Iš visos apskrities suvažiavo šauliai, kurie būriuose per pratimus buvo pasiekę geriausių šaudymo rezultatų. Buvo atlikti sunkūs pratimai iš 150 mtr. atstumo. Dauguma sąlygas atliko, nors oras buvo labai nepalankus. Daug vertingų ir labai gražių dovanų prizams suaukojo duosnioji Tauragės visuomenė. Sidabrines taures laimėjo Laukuvos, Tauragės ir Švėkšnos šaulių būriai. Šios taurės yra pereinamieji prizai. Geriausiai šaudęs šaulys Stonys iš Skaudvilės laimėjo trijų lempų aparatą, kiti laikrodžius, kostiumus, montekristus, smuiką, barometrą, odekoloną ir kt.

Toks įvykis, platesniu mastu, Tauragėje yra labai sveikintinas, nes būrių vadovybes priverčia susirūpinti savo šaulių geresniu paruošimu.

Vakare buvo draugiškas šaulių vakaras, kuriame grojo savo orkestras. Nors orkestras dar jaunutis, bet grojo neblogai, o toliau bus rimčiausias orkestras Tauragėje.

Jau eina pasiruošimai rudens manevrams, kurie šį rudenį būsią labai įdomūs, nes dalyvausią Mažosios Lietuvos šauliai.

A. G.

„Karys", 1931. 09. 10, Nr. 37 (641). Lietuvos kariuomenės savaitinis laikraštis XIII metai. Kaunas.

DĖKOJAME Gerbiamai Onai NAUSĖDIENEI, paaukojusiai Sąjūdžiui 100 rublių

INFORMUOJAME

Kovo 23 Sąjūdžio būstinėje advokatė Zita ŠLIČYTĖ priiminės rinkėjus teisiniais klausimais nuo 10 iki 18 val.

Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdis pradeda 19—40 metų vyrų, kurie norėtų tarnauti savanoriais krašto apsaugos sistemoje, registraciją.

Jeigu jūs pasiryžę padėti laisvos Lietuvos Kraštо arba Pasienio apsaugai, kviečiame, užpildžius anketą, registruotis artimiausioje Sąjūdžio būstinėje.

Informaciją teikiame Tauragėje, Sąjūdžio būstinėje, Pasieniečių 3, tel. 54534.

Š. m. kovo 26 18.30 val. į Centrinę biblioteką kviečiami daugiavaikių šeimų atstovai. Įvyks Lietuvos tautosaugos bendrijos „Šeimyna" steigiamoji konferencija.

Kviečiame dalyvauti.

Organizacinis komitetas

Redaktorius Vytautas VENCKUS
Redakcinė kolegija: Petras JOKUBAUSKAS, Raimundas MERKELIS, Zenona JUREVIČIŪTĖ.
Spaudai parengė Antanas NARAŠKEVIČIUS.
Redakcijos adresas: Tauragė, Pasieniečių 3.

Spausdinta Klaipėdos „Ryto" spaustuvės Tauragės skyriuje, P. Žemgulio 11. Formatas A3. Tiražas — 2500 egz. Kaina 10 kap. Užsakymo Nr. 532.